

det ringe Forraad til Reservens Udrustning, der høves, formindskes paa den foreslaede eller anden Maade.

Schovelin: Den ærede Krigsminister har sagt, at der er extraordinaire Omstændigheder, og det skal jeg ogsaa gjerne indrømme; men i Rescriptet er netop sagt, at under ordinære Omstændigheder skal Anskaffelsen skee, og at under extraordinaire Omstændigheder skulde Anskaffelsen ikke finde Sted. Der er nu virkelig extraordinaire Omstændigheder tilstede; naar Regjeringen forelægger et Budget med Underbalance, da er der Omstændigheder tilstede, der byde Sparfommelighed, og derfor bør vi holde paa Uendringssforslaget, saaledes som det er stillet af Udvalget. Naar den ærede Minister siger, at det er nødvendigt at have en saadan Beholdning, saa skal jeg gitter henstille til den ærede Minister, om det ikke vilde være det Rigtige at forelægge en Lov, hvorved det bestemtes, at en saadan Beholdning skal høves.

Krigsministeren: Jeg skal dertil kun svare, at, naar man vil Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne; vil man have en Armee, maa man ogsaa have, hvad dertil udkræves; men nu er det vist, at en Armee, der ikke er forsynet med den fornødne Ammunition og øvrige Fornødenheder, er ikke i tjenstdygtig Stand, og hvad enten der er et Overflud eller en Underbalance paa Finantsbudgettet, saa er det, naar Udgifterne ere nødvendige, Samfundets Pligt at tilvejebringe de dertil fornødne Pengemidler.

Schovelin: Den ærede Krigsminister yttrede for nogle Dage siden, at det var betænkeligt offentligt at give en Fremstilling af Armeens Beholdning af Vaaben o. s. v. Jeg troer nu, at vore Beholdninger ere i saa god Tilstand, at vi meget vel kunne være dem bekendte. Men derimod er det meget betænkeligt, naar den ærede Krigsminister her giver en Fremstilling, — som altsaa optages i Rigsdagstidenden —, der gaaer ud paa, at Armeen, efter hans Mening, ingen Munderinger har; thi saa daarlig forsynet er vor Armee virkelig ikke. Jeg vil bede den ærede Minister oplyse, hvis der er ham muligt, hvor-

mange Munderinger der høves; jeg er overbevist om, at det er et overordentlig stort Antal.

Krigsministeren: Der høves Munderinger til hele Linien; den er forsynet, under den Forudsætning, at den i næste Finantsaar saaar hvad dertil er requireret; i saa Fald er den rundelig forsynet, og fremdeles ligger der Noget til Reserven; men det er ikke en Trediedeel af, hvad der høves. Vi ere saaledes i en slettere Tilstand, end vi vare i Martz Maaned 1848; vi have beholdsviis ikke saa Meget, som vi havde dengang. Der er altsaa stor Trang tilstede, for at man skal søge at forsyne Armeen i denne Retning.

L. Scholer: I det den ærede Minister urgerer paa, at han har for lidet Klæde, og at man vil indskrænke ham med Hensyn til Klæde og Munderingsgjenstande, da tør jeg maaskee tillade mig at spørge den ærede Minister, hvorledes det da kan forholde sig, at man i dette Gæsteraar har ladet sælge ved Auction flere tusinde saagodt som nye Munderingsstykker, baade Kapper og Frakker. Der er saaledes solgt en stor Masse saagodt som nye Kapper paa Auction her for 9 Mark Stykket. Af mine Bekjendteovre i Jylland er der kjøbt et meget stort Quantum af dem, og de have Alle ved Auction i Jylland solgt dem til 6, 7 à 8 Rbd. Stykket, og det er vistnok Kapper, der, i mine Tanter, ikke kunne anskaffes her for 20 Rbd. Stykket. Det forekommer mig, at det stager i ligefrem Modstrid hermed, naar den ærede Minister mener, at man vil afsnappe ham med Hensyn til Anskaffelsen af Klæde, og han dog lader sælge saadanne brugbare Munderingsgjenstande.

Krigsministeren: Den ærede Rigsdagsmands Paastand, den være nu grundet eller ikke, kan jeg naturligviis ikke her bedømme. Krigsministeriet forterer ikke Varerne og undersøger ikke selv, hvilke Varer der ere brugbare, og hvilke ikke. Der er nedsat en Commissions af Sagkyndige (Ratter) til at fortere, hvad der kan bruges, og hvad der ikke kan bruges. Indtil der foreligger et Beviis for det Modsatte, antager jeg, at hvad der er solgt, er